GAZETA KRAKOWSKA

Nro 76.

Z KRAKOWA DNIA 22 WRZESNIA 1822 ROKU W NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 13 Września.

Droga rocznica Imienin Nayiaśnieyszego Alexandra I. Cesarza Wszech Rossyy, Krola Polskiego, obchodzoną była w stolicy tuteyszey dnia 11 b. m. z tą okazałością, iaka przystoi tak wielkiey uroczystości, i z tą radością, iaka przeymuie serca wszystkich Polaków, pomnych na niezliczone dobrodzieystwa ukochanego Monarchy. JW. Arcybiskup Prymas Królestwa, odprawił uroczyste nabożeństwo w Kościele Metropolitalnym S. Jana za długie życie i pomyślność drogiego Monarchy, na którem znaydowali się JO. Xże Namiestnik Królewski, Senatorowie, Ministrowie i wszystkie Władze Cywilne, tudzież lud licznie zebrany. Czas niepogodny nie dozwolił odprawić nabożeństwa na polu, gdzie całe woysko miało wystąpić. — JO. Xże Namiestnik, z powodu uroczystości dnia tego dał obiad dla wszystkich znakomitszych Urzędników i Woyskowych. — — Widowisko bezpłatne w Teatrze Narodowym i oświęcenie miasta zakończyło uroczystość.

ROZKAZ DZIENNY

Do Woyska Polskiego.

W Kwaterze Głowney w Warszawie. dnia 7 Września 1822.

Za Naywyższym Rozkazem:

Nayiaśnieyszy Cesarz Jmć i Król naylaskawiey ozdobić raczył; Orderem Sgo Włodzimierza 4ciey klassy.

W Sztabie Naczelnego Wodza, Pułkownika Siemiątkowskiego, pełniącego obowiązki Szefa Sztabu obozów.

Wykreślony zostaie z Kontroli:

W korpusie Inwalidów i Weteranów: Porucznik Weteranow, Stanisław Iwaszkiewicz, zmarły w dniu 3 Września r. b.

Naczelny Wódz
(podp.) *Konstanty*, W. X. R.
Zgodno z Oryginałem:
Jenerał, Szef Sztabu Głownego
Tolinsk.

W tych dniach zszedł z tego świata Jan Nepomucen Zglinicki, Dyrektor Kancelaryi Kommissyi Rządowey Spraw wewnętrznych i Policyi, Orderu S. Stanisława klassy 3ciey Kawaler. — Od roku 1806 zostawał on ciągle w obowiązkach rządowych, a w zawodzie służby publiczney dał liczne dowody nieposplitey zda-

tności i poświęcenia się, przez które, na zaufanie świałego Ministra i łaskę Monarchy zasłużył. Ogrom pracy, którey się poświęcał, wyniszczył nakoniec siły iego, i zdrowie iego osłabił. — Wszystkie śródki ratunku, iakie podawała sztuka, przywrócić mu utraconego w służbie publiczney zdrowia nie mogły. — Czuiąc się iuż bardzo osłabionym: " żałuię, mawiał, że dłużey podobno dla dobra kraiu pracować nie potrafię, ale mi przekonanie moie tę nieocenioną zostawia rozkosz, żem w ciągu mey służby dopełnił zawsze obowiązków moich z taką chęcią, i z taką gorliwością, iż szczerzey iuż poświęcić się nie mogłem.,,

Zakończył wreszcie dni pełne zasług w roku 56 wieku swego. Szlachetna dusza i niezmienny charakter znamionowały Zglinickiego we wszystkich iego czynach; otwarty, szczery, nigdy ust swoich nie splamił fałszem i obłudą, bo serce iego nie było gniazdem chytrości, bo był człowiekiem prawym: iak czuł tak działał, iak myślał tak mówił. Wpośród urzędowych swych zatrudnień, chwile spoczynku poświęcał Zglinicki pracom naukowym, a tłumaczenia iego części dzieł Rasyna i Karnota, noszą cechę wierności i mocy, w wydaniu, płynności i przyiemności w stylu.

Znayduie się kilka ieszcze pism iego oryginalnych i tłumaczeń w rękopismach, których iuż poprawić nie zdążył, a w których widać wszędzie ten wyższy talent, iaki mu obszerne wiadomości, i zdrowy sąd o rzeczy, nadawały zawsze.

Aloizy Żołkowski, Artysta Dramatyczny Teatru Narodowego, po długiey i dolegliwey chorobie, zszedł z tego świata dnia 11 b. m. wieczorem. Stracili w nim scena narodowa naylepszego w swoim rodzaiu i naygorliwszego Artystę, młodzi i poczynaiący aktorowie prawdziwy wzór do naśladowania, literatura, dowcipnego pisarza, znaiomi przyiaciela szczerego i pełnego towarzyskich przymiotów, małżonka i dzieci, dobrego męża i oyca, a cała publiczność nayulubieńszego Artystę, który przez cały kilkunastoletni pobyt w teatrze, nayprzyiemniey ią rozweselał.

Z Paryża d. 4 Września.

N. Król utworzył przy Ministerstwie spraw wewnętrznych naywyższe kollegium zdrowia, ktore składa się z radców stanu i lekarzów. — Minister stanu Hr. Ferrand miał u JKMci d. 30 z. m. prywatne posłuchanie. — D. 31 powrócił od wod Minister sprawiedliwości i zawiadywać będzie wydziałem spraw zagranicznych przez czas niebytności Hr. Corbiere, który wyiechał do Bretanii.

W dalszym ciągu sprawy przeciw Jenerałowi Berton w Poitiers na posiedzeniach tamteyszego sądu od d. 29 Sierpnia do 1 bm. słuchanemi daley byli świadkowie. Wölfel oświadczył na zapytanie, iż powiedział mu Grandmenil, że Layette tak iemu iako i Baudrilett zapłacił koszta podróży; że ostatni w obecności Grandmenil i Lalande rzekł do niego: iż wielka szkoda, że Lafayette iuz za stary i o kulach chodzi; że Lalande częstował w swem domu Bertona i iego wspolników spisku. Baudrillet i Lalande zaprzeczali wszystkiego. Wölfel zaś zaręczał słowem honoru. Pani Boucher, dawniey kucharka u Chirurga Caffé, zeznała, że iey Pan przed 24 Lutego miewał po 3, 4 a czasem po 12 gości; Berton dwarazy w tygodniu do niego przy-

chodził i dwa razy u niego nocował; podczas rozmowy słyszała Bertona mówiącego, że z strony Rossyi i Austryi niema obawy; inny z tey kompanii rzekł: iż z 600 ludźmi łatwo Nant opanować można; w kilka dni potem rzekł Caffé na kurytarzu, zapewne do swey matki, bo więcey nikogo niebyło: opanuiemy Thouars, Nant i Poitiers. Dodała ieszcze, iż Pani Caffé zabronić iey chciała stawienia się przed sądem, i w tym celu chciała iey dać zaświadczenie choroby, lecz ona obawiaiąc się kary nie przyięła go. — Z powodu tego zeznania, które sprzeciwiało się dawnieyszemu twierdzeniu Caffe, że nie zna wcale Bertona, zapytał się Prezes, dla czego przyymował u siebie Bertona? Na co Caffé odpowiedział: iż iako chorego. Berton zaś powiadał, że nigdy nie chorował. Ta sprzeczka uczyniła na słuchaczach wielkie wrażenie. — Współwinowayca Sauge zeznał: że Pombas, dowódca gwardyi narodowey w Thouars, przyprowadził do niego Bertona pod nazwiskiem Dubois d. 21 Lutego, i że ostatni późniey powiedział mu, iż ma zlecenie od tymczasowego Rządu obięcia naczelnego dowództwa nad woyskiem zachodniem i urządzenia cywilnych i woyskowych władz; iako członki tego rządu wymienił mu Lafayyetta i Ben: Constant, iż że gdy ktoś z obecnych wątpił o udaniu się tego przedsięwzięcia, Berton oświadczył: iż nie trzeba się niczego obawiać, ponieważ członek tymczasowego rządu do Pana Goyet pisał, że skoro ieden tylko punkt opanowany zostanie, a doydzie wiadomość do Paryża zaraz pewna osoba z stolicy uda się na mieysce. Na zapytanie: czyli Ben: Constant nie był pisarzem tego listu, nie umiał Sauge odpowiedzieć. — Berton zaprzeczał przemienienia swoiego nazwiska, ale służąca Sauge i inna kobieta potwierdziły, iż niesłyszały inaczey nazywanego Bertona, iak Dubois. — Gazais, oberżysta w Brion, zeznał: że d. 25 Lutego bandę Bertona widział uciekaiącą, i że Delon powiedział, iż nic nie straci chociaż schwytany zostanie, ponieważ już był (za zayścia w ujeżdzalni w Saumur) na śmierć skazany i dwa razy roztrzelanym bydź nie może. Dazais dodał ieszcze: iż Berton odszedł u niego trzechkolorowey kokardy, którą iednak ieden z iego wspólników późniey zabrał. — Na zapytanie: iakiem prawem Berton w Thenezay urzędy zwalił i w Thouars komendanta placu mianował? odpowiedział: iż uczynił to dla utrzymania konstytucyi w imieniu związku rycerzów wolności. — Bourdain, pomocnik prezydenta w Thenezay, zeznał: że Senechault (ieden z spiskowych) przyrzekł mu 24 Lutego z dodatkiem, iż Rząd w całey Francyi zmieniony zostanie, urząd prezydenta, i na poparcie tego zeznania złożył pismo Bertona. — Zandarm Nicolas zeznał: że Senechault rzekł do niego na publiczney ulicy, aby złożył biała, a zawdział trzech kolorową kokardę, ponieważ Jenerał Berton przywiózł niezawodną wiadomość do Thouars o zmianie Rządu; że Berton iest dowódzcą zachodniego woyska, a Jenerał Lafayette jeneralisimem wszystkich woysk; że poruszenia rozciągną się do Włoch i Hiszpanii. Senechault przyznał wprawdzie, iż na rynku w Thouars słyszał, że Lafayette znayduie się na czele nowego Rządu, lecz odwołał dawnieysze swoie na piśmie oświadczenie osnowy następuiącey: "D. 24 Lutego wiadomem mi było, że Jenerał Demarçay i inne główne członki lewey strony izby Deputowanych, sprawcami są

) 2 (

zaszłego w Thouars poruszenia, ponieważ Berton i inna osoba, mieniąca się bydź Deputowanym od miasta Nant, na rynku w Thouars każdego zapewniali, iż cała lewa strona opuściła izbę Deputowanych i udała się do różnych miast dla działania iak on (Berton). „ — Współwinowayca Marquet zeznał: że tak zwanym deputowanym z Nant był nieiaki Heureux, który na rynku w Thouars odczytał odezwę i Jenerała Lafayette naczelnikiem tymczasowego rządu wymienił. — Murgrabia Mairet zeznał: że d. 23 Lutego o godzinie 4 z rana Berton, i Delon z swoiemi pomocnikami wpadli do koszar żandarmów, iego i żandarmów gwałtem przymusili do opuszczenia koszar; zaraz potem uwięziony został pleban, uderzono we dzwony i zabębniono, poczem cała kupa udała się ku Saumur. W drodze rzekł do niego Delon, gdy wystawił mu nikczemny stan tey kupy: "nic nie szkodzi, gdyż oczekiwana iest w Saumur, gdzie znayduie się już kilka wydziałów i wielu deputowanych; Jenerał Berton obeymie dowodztwo nad woyskiem zachodniem, Lafayette nad północnem, a Foy nad południowem. — Zeznania plebana i teraźnieyszego prezydenta w Thouars zgadzaią się z zeznaniami Maireta, &c. Oba uwięzionemi zostali d. 23 Lutego i przed Bertona przyprowadzonemi, który kazał ich potem uwolnić. — Guilbaut, sędzia w Bressuire, zeznał: że przy wybuchnieniu zaburzenia był także uwięziony i przed Bertona przyprowadzony, który wyrzucał mu, iż w całey Francyi nayprzywiązańszym iest do Burbonów, na co Guilbaut odpowiedział: iż iezeli to iest zbrodnią, tedy popełnia ią cała Francyia. Berton rzekł potem: Burbonowie przestaną panować i nastąpi powszechna rewolucyia we Francyi, a Delon dodał, iż aż na północ się rozciągnie. — Żandarm Botrel zeznał: że Caffe spotkawszy go na drodze do Saumur powiedział mu, że całe woysko, które przeciw temu miastu idzie, wynosi 10,000 ludzi, z którego 200 pod Bertonem stanowi tylko przednią straż, że znayduie się przy niem żandermeryia z Thouars i przyłączy się do niego ieszcze kolomna jazdy z Niort, że Burbonowie złożonemi są z tronu, i t. d. Trzech świadków poparło to zeznanie; Caffe obstawał iednak, że świadkowie zmyślaią. Berton wypierał się także wszystkiego, a czego już niemogł zaprzeczyć, odwoływał się do działaiącego wydziału, którego słuchał rozkazów.

Xięgarze Bracia Bossange, którzy drukować chcieli pamiętniki jenerała Rapp, zwrocili ich rękopism P. Paira, opiekunowi iego dzieci, poniewaz ogłosił ie bydź zmyślonemi.

W Nant d. 28 Sierpnia zaszły zaburzenia. Przed odwachem Szwaycarow zebrana zgraia uderzyła straż trzymaiącego officera laską, Szwaycarow znieważyła i niech żyie Napoleon wtóry! wykrzyknęła. Uwięziono kilkanascie osób i pod sąd oddano.

P. Cochoir Lemaire, który za wydanie dziełka *Opuscules* na roczne więzienie skazany został, otrzymał d. 30 Sierpnia wolność.

Nowy Angielski Poseł w Madrycie, P. Acourt, przybył tu d. 31 z. m. w przeieździe na mieysce swoiego przeznaczenia.

Z Madrytu d. 24 Sierpnia.

Stan choroby N. Królowey wzbudza ciągle obawę.

Jenerał Villacampa pobił zupełnie

miał przeciwników konstytucyi w górach Ronda.

Z Walencyi d. 18 Sierpnia.

Lubo głoszono, iż karabinierowie gwardyi Królewskiey poddali się, pewną iednak iest rzeczą, że liczą 3000 piechoty i 100 jazdy, i że, w okolicach Ciudad Real kilkokrotnie konstytucyyne woyska pobili i przyłączyły się do nich 4 kompanie gwardyi Królewskiey, i że w okolicach tuteyszych utworzyli korpus do 1300 piechoty i 300 jazdy. Merino i Zaldivar pokazali się znowu w starey Kastylii i okolicach miasta naszego.

Z Baiony d. 22 Sierpnia.

Dziś rano przebiegł tędy gabinetowy goniec z Madrytu do Paryża.

Wczoray wyszło z lazaretu kwarantanny w Behobie kilka osób należących do dawnego Dworu Króla Hiszpańskiego, a między innemi Lekarz Martinez i Margrabina Puebla, w którey orszaku znayduie się duchowny i 4 Damy.

Do powyższego lazaretu przybył także wczoray z Madrytu transport pieniędzy od 5 do 600,000 Fr.

Wczoray w wieczór rozchodziła się tu pogłoska, że roialiści opanowali miasto Irun. Lubo ta wiadomość potrzebuie potwierdzenia, pewną iednak iest rzeczą, iż tam wielka zachodziła obawa i spodziewano się napadu z strony roialistów.

Oddział jazdy z korpusu Quesada uczynił rozpoznania aż pod mury Pampeluny. Około 50 ludzi z osady wyszło przeciw niemu, ale odpartemi do miasta zostali.

Korpus z 600 roialistów pod rozkazami Cabillos udał się przeciw Bilbao.

Dowodca roialistów Cubellas na czele 800 ludzi stoczył d. 16 b. m. pod miasteczkiem Haro nad Ebro z konstytucyynem woyskiem żywą potyczkę, i pojął w niewolą około 30 milicyiantów. W Vittoria tak wielka była trwoga, iż trzy dni były sklepy i składy zamknięte.

Jenerał Elio w Walencyi skazany na śmierć został.

Z Oleron (w niższych Pireneach) d. 23 Sierpnia.

Dowodzący w Arragonii jenerał dognał o północy na wzgorzach Pguera i Ayerbe Trapistę. Banda iego została rozproszoną i wiele jeńców dostało się w ręce zwycięzcy. Trapista ratował się ucieczką z kilkunastu ludzmi do Couretta i ciągle iest ścigany.

Listy od granic Hiszpańskich (dodaie dziennik Goniec Francuzki) potwierdzaią powyższą wiadomość o pobiciu Trapisty. W Nawarze odniosły także konstytucyyne woyska znaczne korzyści. Quesada utraciwszy część swoich ludzi zmuszony został do cofnięcia się na dolinę Roncal. Pułkownik Tabuenca pobił bandę Salaveri i zabrał w niewolą Podpułkownika Garçes, który niedawno posłał szumny rapport Quesadzie. Spodziewaią się w Hiszpanii, iż w krótce spokoyność i porządek przywroconemi zostaną.

Od granic Hiszpańskich d. 20 Sierpnia.

Dziennik konstytucyyny Saragossy donosi: że Marszałek polny Tarrios uderzył d. 10 Sierpnia w 900 ludzi na idącego z Fraga do Corvera Dowodcę Romanillos, który tam złączyć się chciał z Mirales, i pomimo przewyższaiącey liczby, ponieważ Romanillos dowodził 2800 ludzmi, pobił go Tarrios.

Poróżnili się przeciwnicy konstytucyi w Arragonii i Katalonii i przyszło do bitwy, w którey Arragończykowie pobitemi zostali.

Rejencyia w Seo d'Urgel wydała adres do N. Króla, na którym podpisali się Margr: Mataflorida, Biskup Tarragony i Baron Eroles. Oświadcza w nim Rejencyia, iż życzeniem iest wszystkich Hiszpanów oswobodzić J. K. M. z związów, w których trzyma go fakcyią, i że obraną iest przez wiernych iego poddanych, dla okazania J. K. Mci i całey Europie swoich zamiarów. Przyięła to chwalebne powołanie w przekonaniu, iż J. K. Mci przyiemny będzie ten nowy dowód iey wierności, chociażby nawet był zmuszony do podpisania przeciw niey wygnania. Prosi Króla, aby wolno iey było nieuznawać innego Rządu i niesłuchać innych wyroków, jak tylko wydanych przez juntę w imieniu J. K. Mci. Nakoniec prosi Monarchę, aby przyiął łaskawie iey adres i kończy życzeniem, aby w krótce powróciła radość do pałacu J. K. Mci, &c.

Z Londynu d. 6 Września.

We wtorek odbyła się gabinetowa rada w kancelaryi wydziału spraw zagranicznych, na którey znaydowali się wszyscy Ministrowie. Odrąd rozchodzi się znowu wiele domysłów o następcy Margr: Londonderry. Jedni utrzymuią, że P. Canning będzie Ministrem spraw zagranicznych, drudzy, że Hr. Bathurst, a Pan Robinson obeymie po nim wydział spraw osadniczych.

D. 31 Sierpnia obchodzona w Dublinie była wielkim obiadem w pałacu Vicekróla (Margr: Wellesley) przypadaiąca d. 12 Sierpnia rocznica wysiądzenia Króla do Irlandyi.

Hrabia Münster dał przeszłego wtorku wielki obiad dla Królewica Xcia Kambridgi. Wczoray odwiedził ten Xiążę Króla.

Xiąże Wellington, który czyni przygotowania do wyiazdu na stały ląd, odebrać niedawno miał kilka listow bez podpisu, ostrzegaiących go, aby miał się na ostrożności, iż chcą go zabić. Jakkolwiek (wyraża gazeta Times) w wszelkich okolicznościach okropnym iest podobny zamach, ale tem okropnieyszym stałby się, gdyby znalazł się zdatnym do niego Anglik. Nie uchybiemy w niczem powadze Xięcia Wellingtona, gdy wyrażemy życzenie, aby poselstwo do Wiednia powierzone było innemu Ministrowi, ponieważ woyskowy rzadko iest biegłym politykiem.

Hr. Liwerpool (Minister) ożenił się z wychowanicą zmarłey swey małżonki, Panną Chester.

List Lorda Erskine do Hr. Liwerpool, aby Rząd nasz uiął się za Grekami, iest ciągle celem rozmowy i wszystkich zaymuie. Dzisieysza gazeta Goniec zawiera odpis na ten list, którego wszystkie zbiiania na tem się kończą: iż przy poparciu sprawy Greków spokoyność Europy byłaby nadwerężoną, i wybuchłey z tego powodu woyny nie można przewidzieć końca, którey rozlew krwi byłby daleko większy niż dotąd.

Wzmiankowana wyżey Ministrowska gazeta Goniec wyraża między innemi z powodu wydaney przez Rejencyią w Seo d'Urgel odezwy, co następuie: "Obawiać się należy, aby skoro n. p. przyiaciele Króla na północy zabierać się będą do przedsięwzięcia stanowczego kroku, Descamidos nie użyli tego za pozór do zagrożenia Królowi. Podobne groźby często niedaremne, wstrzymać naturalnie musiałyby czynność i zapał roialistów. Pomiędzy ostatecznościami dwóch stronnictw łatwiey wynaleść średnią drogę, niżeli nią się puścić. Nie iesteśmy przy-

naciołmi nauk rewolucyynych, ale ubolewalibyśmy nad Hiszpanią, gdyby spełniły się przyrzeczenia Mataflorydy i przywrócony został stan przed 9 Marca 1820. Obawa nasza w tym względzie nie iest wszelako wielka, ponieważ sądziemy, iż to nie iest łatwem do uskutecznienia. Naród Hiszpański wzniósł się, lecz nayważnieyszym punktem teraz i na przyszłość będzie, komu da się powodować i iaką obierze drogę. Poruszyć się musi i iego poruszenie musi iść naprzód; ale czyli do wolności albo anarchii, do szczęśliwości albo zguby go doprowadzi, to zawisło od okoliczności.

Podług gazet Irlandskich mieszkańcy Belfast dali d. 28 Sierpnia wielki obiad dla Margr. Donegal (z iakiey okoliczności nie piszą), podczas którego nieszczęściem wniesione przez Margrabię zdrowie pamiątki Margr: Londonderry przerwało iedność i z oznakami gniewu odrzucone zostało.

Z Kolumbii piszą, iż woyna na południu tey Rzeplitey iest zupełnie ukończona i prowincyia Quito do niey przyłączona została. Bolivar zaiął d. 8 Czerwca Pastos, a Jenerał Sucre d. 25 Maia stolicę Quito.

Z Smirny d. 2 Sierpnia.

Urodzenie trzeciego syna Sułtana oznaymionem tu zostało z dział wystrzałami.

Turecka flotta w liczbie około 100 żagłów popłynęła w przeszłym tygodniu do Morei.

Podług wiary godnych doniesień (wyraża tuteyszy Spektator) pewną iest rzeczą, iż Napoli di Romania kapitulowała i bramy swoie Grekom otworzyła (Dziennik Frankfortski udzielaiąc tę wiadomość z Spektatora powątpiewa o iey rzeczywistości.

Od granic Włoskich d. 3 Września.

Dotąd nie zaszły żadne poruszenia pomiędzy Austryiackiem woyskiem w niższych Włoszech. Rozchodziły się wprawdzie w wyższych Włoszech wieści, iż znaczna część tego woyska udać się miała pod Jenerałem Frymont do Piemontu i Genui, a ztamtąd z innemi woyskami na granice Hiszpanii; lecz niema podobieństwa, aby takowy krok przed Kongresem nastąpił, gdyż sądzić z pewnością można, iż dopiero Kongres względem dalszych stosunków z Hiszpaniią postanowi.

Amerykańska eskadra, króra po Archipelagu krąży i przeznaczoną iest do ratowania w przypadku nieszczęścia uciekaiących Greków, została za przybyciem do Hydra uroczyście przyięta. D. 23 Lipca wyładowała tam znaczny zapas wszelkiego gatunku potrzeb woiennych. Kommodor Amerykański prosił Admirała Greckiego Tombasis, aby przedstawił mu poiedynczo bohaterów, którzy Kapitanowi Baszy śmierć zadali i winszował im tak pięknie dokonanego czynu. Niektórzy twierdzą, iż Ambassadora Angielskiego, Lorda Strangford, obchodzi bardzo związek Amerykanów z Grekami i poczytuie to za zawstydzenie Anglii. Miał wyprawić posłańców do wysp Tine, Syra i Milo dla dowiedzenia się czyli istotnie Grecy odstąpili ostatniey Amerykanom.

Niemcom i Włochom, którzy znaydowali się w korpusie Normanna, i dostali się niedawno w ręce Turków, 'miano nosy i uszy pourzynać, oczy powyłupywać i w takim stanie odesłać ich Grekom.'

Z Larnika na wyspie Cypru piszą, iż Basza tamteyszy zabronił mieszkań-

com sprzedawania komu innemu oprócz Vicekrólowi Egipskiemu swoiego iedwabiu i wełny. Jeżeli mu się uda zaprowadzić to monopolium, tedy osadnicy Europeyscy wiele na tem szkodować będą. Liczba znayduiącego się tam Egipskiego woyska wynosi 4000. Mieszkańcy ciągle ieszcze wynoszą się ztamtąd w Europeyskim stroiu. — Basza Akry trzyma się ieszcze przeciw wysłanem przeciw niemu Baszom. Mieszkańcy Libanu oświadczyli się za nim, ale potem go odstąpili, a zatem czeka go los Ali Baszy Janiny.

Z Hagi d. 7 Września.

Królewic Następca tronu naszego i iego Małżonka odwiedzili w Zaadam dom, w którym Piotr Wielki podczas swoiego tam bawienia mieszkał. Należy teraz do Królewicowey Jmci i przedsięwzięła środki do zapobieżenia iego upadkowi.

Małżonka Królewica Pruskiego Fryderyka wyiechała ztąd wczoray. Uda się na kilka dni do Małżonka swoiego w Crefeld, a potem do Dusseldorfu.

Zyczenie ograniczenia u nas handlu zbożowego nie zdaie się bydź tak powszechnem, iak niektórzy sądzili.

List z Liworna (wyraża dziennik Wyrocznia) donosi o morskiey potyczce, w którey oddział flotty Tureckiey miał zostać zupełnie przez Greków zniszczony. — Tenże dziennik pisze, iż podług listów Paryzkich, zakon Maltański prosić będzie teraźnieyszego Kongressu o przywrócenie siebie, w czem wspierać go ma N. Cesarz Austryiacki.

Z Kopenhagi d. 7 Września

Xżę Chrystyian Duński z swoią Małżonką przybył d. 25 Sierpnia do Flensburga, a d. 26 do Gravenstein.

W wszystkich wieyskich i mieyskich szkołach całego państwa dozwolone iest zaprowadzenie wzaiemnego uczenia.

Z rozporządzenia kommissyi do zachowania zabytków starożytności w kościele tuteyszym S. Troycy wystawiony został grobowy kamień, na którego iedney stronie wykuty iest Biskup w ubiorze kościelnym i baranek z chorągiewką, a na drugiey napis runowy, którego badacze starożytności doyść usiłuią.

Z Sztokólmu d. 3 Września.

Królewic Następca tronu w zagraniczney swoiey podróży odwiedzi także Rzym. Ordynansowy iego officer Kapitan Malmborg przybył tu gońcem.

Podług doniesienia Hr. Platen kanał Götha między ieziorami Wenern i Wettern iest iuż ukończony. Statek Amadis popłynął nań z Gotenburga. J. Król. Mość otworzy na tym statku żeglugę na tym kanale.

Mówią, iż nasza rada stanu postanowiła, że Angielskie okręty do portów Szwedzkich zawiiaiące nie będą wyższey nad Szwedzkie podlegać opłacie, pod warunkiem iednak, aby Szwedzkie okręty podobnegoż dobrodzieystwa w portach Angielskich doznawały.

Z Szwaycaryi d. 30 Sierpnia

Podług pism ligi zakupowała dotąd Szwaycaryia corocznie od Francyi za 30 mill: Fr. surowych i wyrabianych towarów, a sprzedawała iey tylko swoich za 7 mill: 500,000 Fr. W ostatnim roku wprowadzić miano samych win Francuzkich do Szwaycaryi za 5 mill Fr.

Seym ligi wkrotce posiedzenia swoie zakończy.

Życzących trzymać Gazetę Krakowską od 1go Październik r. b. uprasza iey Redakcyia o wczesne się zgłaszanie.